

Плотнікова М. Ф.
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри інноваційного
підприємництва та інвестиційної діяльності
Поліського національного університету

НООСФЕРНА ОСВІТА ЯК СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ГАРМОНІЗАЦІЇ ЛЮДИНИ ТА ПРИРОДИ

Еволюційний характер процесів світової спільноти активізує чинники, що формують передумови гармонізації відносин Людини та Природи як взаємообумовлених та взаємопов'язаних систем на тлі реалізації Всесвітнього Закону Єдності [1, 28]. Саме духовний розвиток та якісно нова концептуальна парадигма розвитку є тією рушійною силою, яка спроможна подолати всі фінансово-економічні, політико-демографічні та екологічно-культурні проблеми. Першу роль, при цьому, відіграє освіта як світоглядотворююче середовище. Саме ноосферна освіта як практичний механізм реалізації вчення В. І. Вернадського дозволяє молоді та дорослим засвоювати знання в умовах забезпечення морально-етичних орієнтирів, оздоровлення людини як індивіда.

Лише довгостроковий характер рішень, розуміння єдності всього суцього, врахування м'яких впливів у соціумі і, у тому числі в системі освіти є запорукою соціальної біомімікрії та природовідповідності у відтворенні суспільно-освітніх процесів [2]. Зважаючи на те, що все у Всесвіті є енергія, інформація та вібрація створення відповідного поля є механізмом виправлення асиметрій та диспропорцій («спасеться один – спасуться тисячі») і через Тонкий світ повертаються до того х то їх породив у формі відповідних ідей, думок, дій, явищ природи. Лише гармонізація Людини з Простором є основою морального та фізичного зцілення, тоді як матеріальне виробництво трансформується на рівень «мінімального необхідного і достатнього», а співпраця та партнерство уможливають підняття на новий рівень еволюційного розвитку, збагачуючи освіту та культурну світовим надбанням і саме крізь призму духовного розвитку стає базою цілісного гармонійного мислення, стаючи основою когнітивного управління, когнітивної освіти та науки, синергетичного, холістичного та нелінійного світогляду, коеволюції взаємодіючих елементів ноосферної системи і, зокрема, публічного управління як філософії розвитку сучасного соціуму та примноження природно-ресурсного потенціалу навколишнього середовища, розкриваючи особистість у творчості.

Література

1. Курмишев Г. В., Ходаківський Є. І., Іванюк О. В., Плотнікова М. Ф. Світобачення в ноосферній освіті. *Наукові горизонти*. 2018. №5(68). С. 24–31.
2. Ноосферна освіта: науково-методологічні основи і вітчизняна практика / [Г. В., Курмишев, Н. В. Маслова, М. С. Гончаренко та інші] / за наук. ред. Г. В. Курмишева. Житомир: Рута, 2017. 160 с.